

פרק ראשון ראש השנה ארבעה ראשי שנים

עין משפט
נור מצווה

ה' היל כל מקוס פטיטה ודרלה ג' סוף צומן
דר' לה בצעת השנה. מ"מ נאלו קרל מהודיה
נמודע שם האנטטס נאג' הקומות:
מסmons זבמיטט דלטטט זאלטט קווילר גן
קאנפינן (ג'י' זי') ומלאך פטומות נאנַ
ולו דראטן דטלטן פומן מלון ופלטן
ספער זונטה לוי הוולן. ובל' איזר

הורה אוור השל
1. וְתֵג הַקָּרֶב כִּבְרִי
עֲמָשָׂר אֲשֶׁר הַרוּחַ
בְּשֶׁהָיוֹת וְתֵג אַפָּקָה
עַל-אָזְרָן אֲשֶׁר
עֲשָׂרָה אֲסָכָר אֲתָה
עַל-שְׂרֵךְ רְשָׁתָה
שְׁמֹתָה כְּזֶה
2. דָּבָר לְבִלְבִּד יְהוָה
אֲבוֹתָה לְאַתָּה כִּי חָנוּ
לְמִן אַל-אָזְרָן אֲנֵי נָעַן
לְמִן
קָרְבָּה הַאֲבָתָה אֲתָה
עַד רָאשָׁתָה צְדָקָתָה
אֲלַמְּבָדָה וְיָקוֹב כִּי
אֲלַמְּבָדָה
3. וְתֵג אַבְּכָלָבָה מִבְּרָה הַאָזְרָן
הַפְּסָחָה מִנְחָה
קָרְבָּלָבָה עַמְּדָה וְהַזָּה
הַזָּה
4. וְתֵג עַמְּדָה
בְּצָרָה לְרוּחַ נְאָשָׁן
וְתֵג בְּגָלָל בְּגָנָה מִרְוָתָה
וְתֵג
הַזָּה
5. וְתֵג אַתָּה
בְּגָרְבָּה אֲזָן עַד-לְפִנֵּי
וְתֵג אַבְּנָה אַבְּנָה וְלִפְנֵי
בְּנָה
6. וְתֵג סְבָבָה תְּשִׁיעָה לְךָ
שְׁבָבָה יְמִים
בְּגָרְבָּה
בְּדִין
7. וְתֵג וְחוֹתֵר
אֲתָה בְּרִיטָה
לְמִן
שְׁבָבָה
עַשְׂתָּה
תְּהִמָּה
לְשָׁלָשָׁה
וְקִיאָה כָּא
וְקִיאָה כָּא

ולא אמר אסף קצ'רי. לא
לטיפס אום וקרקי לא
נה סני שי לנו נמוה
חדר קומבות. מהד מכם
ולמלוא לא עיל כל
ותיזיל עד חג הסוכות לא סלקא דעתך דכתיב
ו'וג האסף בזאת השנה מאי אסף אילמא
חג הבא בומן אסיפה הכתיב באסף אלא
^(ט) מאי אסף קצ'ר ווקים להו לרבען דכל חבואה
שנזכרה בתן בידוע שהחיה שליש לפני
ראש השנה וכא קרי לה בזאת השנה אל"
ר' ירמיה לר' וורא קומים להו לרבען בין שליש
לפחות משליש אל^י לאו אמניין לך לא
חפיק נפשך לבר מחלבתה כל^ו מרות חכמים
בן הוא א'ארבעים סאה הוא טובל בארבעים
סאה חסר קורתוב אינו יכול לטבול בהן
כבייצה מטמא טומאות אוכלי כבייצה חסר
שומשים אינו מטמא טומאות אוכלי שלשה על
שלשה מטמא מדרם שלשה על שלשה חסר
ニימא אתה אינו מטמא מדרם הדר א'יר' ירמיה
לאו מילתא היא ואמרוי דבעו מיניה חבירא
מרב כהנא עומר שהקריבו ישראל בכניסתן
לאארץ מהיכן הקריבו אום תאמר דעיל ביד
נכרי^י קעריכם אמר רחמנא ולא קצ'ר נכרי
וממאי דאקריבו ולמלוא לא אקריבו לא ס"ד
רכתי^ו יוציאלו מעבר הארץ מחרה הפסח
^ט מחרה הפסח אבל מעיקרא לא אבל
דאקריבו עומר והדר אכלי מהיכן הקריבו
אמר להן כל שלא הביא שליש בד נכרי
ודלמא עיל ריבעה בין שליש
לחו הכא נמי קים להו ודלמא לא עיל
כל אלכ היכא דעיל ריבעה בין שליש
לפחות משליש לא קם להו לא סלקא דעתך
רכתי^ו והעם עלו מן הורדן בעשר לחדרש
ואי ס"ד דלא עיל כל בחמשה יומי מי קא
מליא אלא מאי דעיל ריבעה או דנקא אכתי
בחמשה יומי מי קא מליא אלא מאי איתך
למייר^ו ארץ צבי כתיב בה ח' ג' אוין צבי
בתיב בה מהקיף לה רב הניתנאומי מצח
אמורת וראי אסף קצ'ר הוא ותכריב^ו באסף
מגרון ומיקבר ואמר מר "בפסולות גורן ויקב
הכתוב מדבר א'יר' ורא הא מלחה הויא
ברין ואתא רב הניתנא שעוא בה נורא
אלא מנלא כדרניתא רב' יונתן בן יוסף
אומד יעשה את החבואה לשלש העשנות
אל

הנحوות מדור' ב'
רנשברג
א) **הנحوות מדור' ב'** דרכָם וְלֹא
בְּמִן חַפְצָהָךְ, גַּם וְלֹא
כִּי כָּאֵלֶיךָ נָתַן קָרְבָּן וְלֹא

